

Publicerad 2009-10-19 19:07 av Kvarlämnad

Han kände sig vemodig...

Båda två tog ett bloss samtidigt
och släppte sedan ut den bolmande röken.

- Jag känner mig vemodig.
Sa han och såg bekymrad ut.

- Vad betyder vemodig?
Frågade jag och tog ett nytt bloss.

Han HATAR att jag röker.

- Typ sorgsen eller deppig, illa till mods skulle man kunna säga.
Svarade han och blickade med tomma ögon in mot skogen.

- Det är mörkret och kylan.
Sa jag och följde hans intensiva blick en stund innan jag betraktade honom på nytt och väntade på ett svar.

- Ja.
Svarade han med en suck.

Just i det ögonblicket, när han satt där och kände sig förbannat vemodig.
När han var som mest harmlös.
I just det ögonblicket tog jag nytt bloss och log lite för mig själv.

Jag hade precis insett hur mycket jag älskar min underbara, trygga och för tillfället höstdeprimerade pappa.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kvarlämnad med Poeter.se id #28390 innehar upphovsrätten